

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În Buouresoi

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Hinc illae lacrimae!

Nu demult s'a publicat prin ziarul maghiar un raport al inspectorului școlar dela Timișoara despre starea școalelor greco-orientale din comitatul Timișului. Se înțelege, că starea acestora era arătată în colorii cât se poate de întunecate: edificii necorespunzătoare, învățători necualiificați, slab plătiți etc.

Mulți se vor fi mirat, nu de raportul inspectorului, ci de zelul, cu care foile patriotice s'au grăbit a-l comunica publicului maghiar. Acum lucrul se repetă. În nrul de ieri al lui „Kolozsvár“ vine dl Réthi Lajos, inspectorul școlar din comitatul Hunedoarei, și într'un articol intitulat „Școalele populare ale greco-orientalilor“ se ocupă și dînsul cu tema aceasta. Deosebirea este, că dl Réthi nu se mulțumesc numai cu starea școalelor din comitatul seu, ci generalizează chestiunea, se ocupă cu afacerea școalelor române gr.-or. peste tot. Am putut chiar dice, că inspectorul școlar dela Deva are în vedere toate școalele populare române, căci nu am înțeleg din ce motiv se aibă idei deosebite despre cele gr.-cat., deși de astă dată vorbește numai de cele gr.-or.

Și totuși nu este tocmai așa.

După exemplul celui din Timișoara, probabil că și dl inspector școlar al Hunedoarei își va vedea ideile sale plimbându-se prin coloanele tuturor ziarelor de toate partidele. E legitimă deci întrebarea, că ce fel de idei sînt acestea și cum de ele se pun tocmai acum și cu atîta zor în discuție?

Să vedem ce spune dl Réthi Lajos, și apoi vom înțelege amîndouă părțile întrebării de mai sus.

Mai înainte d-sa constată, că se ocupă de 23 de ani cu afacerile școlare, ear' după acest atestat de competență ce-și dă spune multe bune și mai ales multe rele despre școalele greco-orientale. Dice, că progrese s'au făcut, școale s'au înființat multe, numărul copilor frecuențatori s'a sporit, cursurile se țin mai regulat ca mai de mult etc.

Dar' apoi vine reversul medaliei. Cu lacrimi de crocodil în ochi ne spune dl Réthi, câte scăderi mai au școalele românești și cât demult s'a trudit d-sa să vindece aceste scăderi, însă fără rezultat. Ba că nu sînt destui învățători cualificați, ba că sînt prea slab plătiți, ba că și cei puțini cualificați se fac popi după un an doi, ba că nu știu destul ungurește, că edificiile școlare nu corespond și câte și mai câte.

Și mai mult. Bieții inspectori școlari tot mereu urgentează la autoritățile bisericesci pentru sanarea acestor neajunsuri, autoritățile bisericesci însă nu fac nimica, ear' inspectorii nu le pot sil, căci „în sfînta autonomie bisericească nu au drept să se mestece“. Altă scăpare nu este, decât ca guvernul să închidă școalele, care nu corespond, și să întemeieze școale comunale și de stat, însă nici aceasta nu se poate, căci nu sînt parale.

Astfel starea lucrurilor cu învățămîntul popular al greco-orientalilor, e rea și rea are să rămână, chiar și după ce se va introduce prin lege salariul minimal de 300 fl., cătă vreme legea instrucțiunii nu dă puterii executive mai multe drepturi ca până acum față cu autonomia bisericească.

Aceste ni-le spune dl Réthi, și acuma am înțeles. Este evident pentru ori-cine, că nici raportul inspectorului dela Timișoara, nici articolul dlui Réthi nu s'au publicat din întîmplare și nu din întîmplare au ajuns să preocupe opinia publică. Este evident și aceea, că nu durerea sinceră de cauza învățămîntului românesc este motorul intervențiunii dlor inspectori reg. de școale. Dacă aceasta ar fi, apoi ca mijloc de îndreptare ar propune, ca statul să ajutore din puterile sale școalele românești, a căror scădere principală este sărăcia, foarte naturală când ne cugetăm, că comunele bisericesci, sărace și ele, trebuie să le susțină din propriile puteri, fără nici un sprigin dela stat. Dacă statul ar da acest ajutor, atunci s'ar face salarii mai bune, s'ar clădi edificii mai corespunder, s'ar afla și învățători mai cualificați și toate ar fi bune.

De acest mijloc de îndreptare, care este unicul natural și care Românii sînt în drept să-l ceară, nu este însă vorba. Dar' cu atît mai mult inspectori școlari arată starea desolată a școalelor, pentru-ca să poată face răspunđuătoare pentru ea pe autoritățile bisericesci. Ca și când acestea ar avé să administreze budgetul statului, în care intră și milioanele noastre, ca-și-cînd

ele ar avé putere să scoată bani după placul inspectorilor regesci din comunele sărace!

Nu e greu de înțeles unde țintesc guvernul prin aceste manopere ale organelor sale: Școalele confesionale gr.-or. stau rău, biserica autonomă nu este în stare să le ridice la un grad mai înalt de perfecțiune, prin urmare autonomia bisericii e de vină, ea trebuie redusă, restrînsă ori chiar cassată. Astfel înțelegem de ce domnul Réthi vorbește numai de școalele greco-orientalilor, ear' pe greco-catolici, care nu au autonomie, îi lasă în pace.

Nu e vorbă, sînt numai așa numite *ballon d'essai* vocile inspectorilor școlari și poate primejdia ce prevestesc nu este așa de apropiată. Dar' nu mai puțin adevărat este, că ele sînt presemne sigure, că guvernul și cercurile ce-l susțin privesc cu ochii răi autonomia bisericească și plănuesc atentate contra ei.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 26 Februarie st. v.

Proiecte de adresă.

Comisiunea casei magnaților încă a terminat proiectul de adresă și l'a prezentat ieri în ședința casei. Acest proiect nu este decât o parafrasă a mesagiului de Tron.

În conferența de alaltăieri a kosuthiștilor a prezentat deputatul Carol Eötvös proiectul de adresă, care se va depune în casa deputaților în numele acestui partid. Conferența a acceptat proiectul lui Eötvös și i-a votat mulțumită. Proiectul se ocupă cu chestiunea dreptului public și dice, că tranșacția dela 1867 nu poate fi privită ca definitivă. Progresele nu s'au făcut în urma instituțiilor create prin tranșacție, ci în contra lor. Cadru creat la 1867 nu garantează dezvoltarea națională. Relativ la reforma administrativă proiectul e contra ori-cărei încercări de a ataca autonomia. Reformele justiciare proiectul le aproabă, cere însă nu numai judicatura Curiei în afaceri electorale, ci și reducerea censului la 4 fl. În fine proiectul cere, ca între biserică și stat să fie pace, dar' totodată ca legile și ordinațiunile statului biserica să le respecte.

În aceeași zi a primit și partidul național proiectul de adresă ce-l va prezenta din partea sa casei deputaților.

Din Boemia.

Se telegrafează din Praga, că într'o adunare din suburbiul Weinberge din Praga, deputatul tiner-cek Vassaty a ținut un discurs, în care a dis, că lupta contra triplei alianțe zace în instinctul sănătos al poporului ceh. Rusia și Franța nu vor permite nici-cînd, ca Cehilor să li-se vateme un fir de păr. Adunarea a votat unanim o rezoluțiune, după care în consiliul imperial din Viena trebuie făcută cea mai vehementă opoziție contra politicii externe, pentru-că guvernul mai mult se teme de atacuri contra politicii externe. Aceasta este deci arma cea mai eficace a opoziției ceh.

Feudalii conservatori ai Boemiei au publicat o declarație, în care se dice, că ei țin la tranșacția ce s'a făcut între Boemi și Germani, dar' după-ce marea majoritate a Cehilor nu voesc să primească tranșacția, marii proprietari nu se pot simți chemați a contribui cu votul seu, ca uneia din cele două naționalități să i-se octroeze o împăcare, pe care ea nu o primesce. Marii proprietari recunosc obligamentele ce au luat la 26 Ianuarie 1890, dar' după-ce dieta provincială nu voesc să dezbată proiectele de împăcare, marii proprietari sînt de părere, că acele trebuie amîinate.

Deschiderea parlamentului român.

Mesagiul de tron, prin care s'au deschis camerele române, constată, că alegerile au manifestat ideile conducătoare ale țării. Mai departe anunță o mulțime de proiecte de lege economice, administrative și financiare, apoi crearea unui corp de gendarmerie, dezvoltarea instrucțiunii publice, înarmarea armatei cu arma cea nouă, reorganizarea cavaleriei etc. Regele dă expresiune speranței, că raporturile externe vor permite această muncă de reforme interne și că pacea va fi susținută. Și România voesc pacea și regele e mîndru a constata, că relațiunile României cu toate puterile sînt cele mai amicale.

Causa română în Bucovina.

Despre orînduirea nouelor alegeri pentru dieta din Bucovina aflăm din „Gazeta Bucovinei“ (nr. 6 dela 6 Martie n.) următoarele:

„Diarul oficial dela 5 Martie a. c. n. aduce publicațiunea, prin care președintele țării contele Pace publică termenele pentru

alegerile de deputați dietali. I. Alegerile pentru comunele rurale vor avé loc la 4 Aprilie și anume în următoarele cercuri electorale: Cernăuți, Cozman, Rădăuți, Sadagura, Siret, Storogineți, Suceava, Stănesci, Zastavna, Vijnit cu Putila în Vijnit și Gurahumorului cu Solca în Gurahumorului. Dacă alegerea într'unul din aceste cercuri, în urma intervenirii de împregiurări citate în §. 45 al legii electorale ale țării nu se va pute termina la 4 Aprilie, ea are să fi continuată, respective amînată și pe ziua următoare de 5 Aprilie 1892 n. II. Orașele Cernăuți, Rădăuți, Siret și Suceava vor alege în 7 Aprilie 1892 n., respective vor continua pentru casul a nu termina în 8 Aprilie 1892. — III. Camera comercială și industrială alege în localul seu oficial la 7 Aprilie 1892. — IV. Alegerea colegiului al doilea al marilor proprietari va avé loc în 11 Aprilie a. c. n.

„Membrii colegiului electoral al proprietarilor mari sînt totodată provocați a-și trimite țedulele lor de votare la presiul țării până la 11 Aprilie 1892“.

„Voința Națională“ primesce dela un proprietar din Botoșani, care a fost dîlele trecute la Cernăuți, următoarele linii:

Sosind din Cernăuți m'am pus să Vă scriu unele suferințe din nefericită Bucovina. Spirituale acolo sînt foarte agitate din cauza întorsăturii ce a luat afacerea între guvernatorul țării contele Pace și proprietarul baron Mustatza. O versiune prea acreditată este, că scrisoarea anonimă a fost plămîuită înadins, pentru-ca să provoace o ruptură între Români și administrație, pe care contele Pace demult o caută. Avînd aliați pe Ovrei, Leși și pe Rutenii galițieni, pe care guvernatorul îi proteje în special, el speră a scoate din luptă elementul românesc. Spre acest scop, de mult s'au făcut pe sub mînă preparativele pentru noue alegeri în dieta Bucovinei, în care elementul românesc să fie redus la minoritate minimă. Se dau asalturi extraordinare, pen-tru-ca să iee Românii și cele din urmă poziții, după-ce în curs de 25 de ani numărul lor prin mijloace cele mai meschine — a fost redus dela 360.000 la 200.000.

Este foarte instructiv a sci, că în această goană de exterminare Leși au jucat rolul de căpetenie ca dușmanii cei mai înverșunați ai elementului românesc. Acolo ei distrug tot cei românești.

Din Lemberg se telegrafează cu data 7 Martie n. ziarului „Neue Freie Presse“ următoarele:

Foile polone pledează foarte viu pentru coalițiunea naționalităților neromâne din Bucovina, prin ceea-ce s'ar frînge odată pentru totdeauna preponderanța oligarhiei române. „Reforma“ sfătuște pe Polonii bucovineni a nu lua în serios firma

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Hanul hoților.

— Novellă —

De

T. Simion.

IV.

(Urmare din nr. 45.)

Astfel de gînduri se frîmîntau în capul lui Mitrea și tovarășii lui încă băgaseră bine de seamă, cum căpitanul lor nu mai e ca mai înainte, dar' cu toate acestea ei n'ar fi îndrăsnit pentru mare lucru să-i spună lui ceea-ce au observat. Numai chiar Pătulea mai da din când în când din cap și se uita câte odată aspru la Mitrea.

Pătulea era unul dintre cei mai viteji din ceata lui Mitrea, și unde mergea el, trebuia să facă ispravă la tot casul.

De aceea Mitrea îl avea bine căci de multe-ori îl lăsa în locul lui ca să caute de afaceri.

Mitrea își frîmîntase destul capul cu planurile sale, dar' singur nu putea să facă nimic. Trebuia să-și descopere inima cuiva, îi trebuia un ajutor, și acela credea că nu ar pute fi altul mai bun decât Pătulea.

După-ce într'o seară frumoasă de vară tovarășii lor se retraseră cu toții în ascunđutoarele lor, el făcuse semn că se retrăsese și el, și rămînă lîngă dînsul, și fiind nă singur îi dice:

— Dintre toți tovarășii tăi și ai mei, pe tine te cred cel mai voinic și mai deștept... Ce ai dice dară, dacă te-ai ruga, ca de aici încolo să rămîi tu ca căpitan în locul meu.

— Ce aș dice? Apoi aș dice, că de-oare-ce căpitanul nostru o mai deștept ca noi toți, de-oare-ce el trăiesce și, laudă Domnului, e teafăr, nu aș trebui să primesc această sarcină. Și dacă căpitanul nu se va supăra, eu l-aș întreba, că oare ce ar pute fi cauza de vrea să ne părăsească, nu cumva a pus gînd să se călugărească.

— Pătule, tu totdeauna trebuie să ai câte o pagă în vorbele tale. Ascultă însă, mai voesci tu, ca eu să fiu căpitanul vostru?

— Din toată inima!

— Dar' ce ai dice, dacă rămînerea mai departe între voi ar atârna numai dela ajutorul tău, — reluă earăși Mitrea.

— Ce să dic, aș face totul numai să nu ne părăsesci.

— O juri?

— Jur! dice Pătulea și ridică două degete în sus.

— Ei bine, Pătule, sciam eu, că tu ești un om brav. De aceea îți voi spune lucruri, care numai noi trebuie să le scim.

— Sînt nerăbdător să știu ce pot face.

— Spune-mi drept, ce ai dice tu despre Susica lui Pintea?

— Apoi ce să dic, căpitan, e un boboc de femeie, încăl și păcat că a picat pe mînile nătrăului de Pintea, — dice Pătulea surînd pe sub mustați.

— Asta am dis-o și eu, — reluă Mitrea, — și de aceea m'am hotărît să n'o mai las să-și petreacă zilele cu el.

Asta se va face cam cu greu, căpitan, căci Mitrea e viclean și scie toate potecile și faptele noastre; dacă ar mirosă el ceva de astea, ne-am pomeni că ne ia cu gendarmii chiar din culcuș.

— M'am gîndit și la asta, Pătule, și de aceea ți-am descoperit și ție taina mea. Află, că eu de când o știu pe ea, nu mai am odihnă nici cît e mai puțin, o iubesc ca ochii din cap, și dacă aș sci că intru prin pămînt, totuși va trebui să o am odată de tot a mea. Să nu spui însă nimăru taina ce ai auzit dela căpitanul tău.

— Ean lasă, căpitan, că doar' nu mă cunosci de ieri de alaltăieri. Ai avut destulă vreme ca să mă vezi cine sînt. Fii dar' încredințat, că voi face ce vei dice, numai să nu ne părăsesci.

Pătulea ținea mult la Mitrea, de aceea când îl vedea mai înainte trist și tăcut, dedea din cap și se uita aspru la el, căci îi era năcaș, că o femeie, după-cum bănuia el atunci, a putut să schimbe pe Mitrea așa de tare.

Acuma când auzi chiar din gura căpitanului, că nu poate să o mai ducă, se hotărî să-i ajute la planul lui, ori-cît de primejdios ar fi. De aceea așteptă să-i spue Mitrea ce trebuia să facă.

— Deocamdată nu vom face nimic, Pătule. Trebuie să lăsam lucrurile mai încet, ca să nu facem vr'o prostie și să fim aflați înainte de a ne fi ajune scopul, dice Mitrea.

— Ori-și-cînd vei avé lipsă de mine, eu sînt gata, dice Pătulea și se retrase, lăsînd pe Mitrea singur ședînd și privind la stele dus pe gînduri.

„Cînd m'am părăsit neamurile și am venit într'aceste locuri, aveam pieptul plin de dorul răsunării, uram tot ce se numesc om pe acest pămînt, pentru-că suferințele ce am îndurat de pretutindenea m'au făcut să ved în ființa omenească o fiară sălbatecă, care caută pe toate cărările să te juipoie. Nu aveam atunci altă mîngăiere decât cîripitul acestor pasări, care se încercau din când în când să-și mi mai înveselească inima. Ele erau singurele mele sorioare și lor le spuneam, prin cîntece lungi și jalnice, focul ce chinuia ne-conținut inima mea. Dar' toate sînt schimbăcioase, și eu încă nu puteam fi neschimbător, căci te înțâlnești pe tine, Susico, și din acel moment toate se schimbă. Pintea n'a știut prețului nici-odată inima ta cea caldă, el prețuește aurul, deci nici nu va plînge mult perderea ta“.

Așa vorbea Mitrea cu sine, stînd răzimat cu capul de trunchiu până-ce adormise.

Dar' nu după mult timp tresări deodată și se sculă drept în picioare, punînd mîna la brâu pe mînerul unui revolver.

El visase.

Visase, că stînd cu Susica, văd pe servitorul ei, pe Ioan, cum stetea ascuns într'un unghiu și asculta ce vorbește ei. Atunci se sculă ca să-l omoare, dar' sculându-se se văd singur și dice:

— Dumneșule, ce vis urit, par'că era aievea... Dar' totuși trebuie să mă păzesc de Ioan, el e tot acasă și poate să descopere și să spună lui Pintea.

Și cîcînd acestea încep să se preumbe cu pași mari printre arborii pădurii.

Soarele răsărise maiestros și rațele sale făceau să sclipească virfurile înalte ale copacilor, și Mitrea încă tot se mai preumbla îngîndurat.

Deodată se opri în loc și-și dice:

— Ați e Duminecă; eu trebuie să mă schimb în hainele cele de călugăr și să mă duc la biserică, unde de sigur voi da față cu bogatul Alexe, căruia îi datoresc o visită de când cu caii Jidanului din Scolburoasa, pentru dragostea cu care s'a interesat, ca să pună mîna pe noi.

Dicînd acestea pași cu pași repezi și intră în peșteră.

V.

Clopotele bisericii din Scolburoasa sunară și a treia-oară, și locuitorii mergeau cu evlavie ca să se roage.

Biserica era plină de bărbați, femei și copii, pentru-că încă cu vre-o două zile mai înainte, sătenii aușiseră dela un moșneag bătrîn, care trecuse prin sat, că adevă în acea zi ar avé să vină la biserică lor un sfînt pustnic din depărtare, ca să se roage lui Dumneșu pentru credințioșii acelei sfînte biserici.

Popa din Scolburoasa fiind un om bătrîn și cu frica lui Dumneșu, lăsase să se curețe frumos în biserică, ca să nu găsească

La domnul EMILIAN MICU în Kissoda p. u. Temesvár

se află de vânzare următoarele cărți din biblioteca sa și anume:

[1498] 1-1

		a. cr.			a. cr.
1. Alexandri V., Doine și lacrimioare, poezii, Paris 1853	2.—		117. Pop G. László, Istoria Daciei antice, Cluj 1855	—50	
2. Alexandri V., Despot Vodă, dramă istorică, București 1880	1.40		118. Preyer I., Monografie der kön. Freistadt Temesvár, Temesvár 1853	3.—	
3. Aaron T., Apendice la Istoria lui P. Maior, Buda 1828	2.—		119. Paretz, Arad vármegye és város ismertetése 4 ^o , Budapest 1874	2.—	
4. Aaron T., Anotări de Istoria Ecclesiastică, Pesta 1850	3.—		120. Papiu I., Cuvântări funebreale, Gherla 1875	1.20	
5. „Aurora Română”, foaie beletristică, Pesta a. 1864 și 1865	5.—		121. Pesty Fr., A Szörényi Vármegye története, Budapest 1878	6.—	
6. Antonescu G. M., Dicționar român, București 1862	2.—		122. „Az eltűnt régi Varmegyek (2 vol.), Budapest 1880	3.50	
7. Alexi I., Gramatica Daco-Romana sive Valachica, Viennae 1828	2.—		123. „A szörényi Oláh kertületek, Budapest 1876	1.—	
8. Anonymus Belae notarius, Historia Hungarica, Cassoviae 1772	2.—		124. „A Temesi Bányák, Budapest 1868	1.—	
9. Aschbach Dr., Trajans Steinerne Donaubrücke, Wien 1858 4 ^o	1.50		125. „Brankovics Gy., Despotă története, Budapest 1877	1.—	
10. Alterthümer Daciens in Siebenbürgen, Wien 1775 4 ^o ilustrată	8.—		126. „Die Entstehung Croatiens, Budapest 1882	1.—	
11. Analele Academiei-Române din București.			127. Russu V., Suspinele Silvelor, Carlsruhe 1872	1.—	
a) Seria I-a tom. 3 1870 (Biografia lui A. Donici)	—60		128. Roesler R., Die Anfänge des Walachischen Fürstenthums, Wien 1867	1.—	
b) Seria II-a tom. I. 1879, Sesiunea extraordinară	1.50		129. Rácz K., A zarándi (reformát) egyházmegye története, Arad 1880	2.—	
c) „tom. 2, secția I-a, Raportul lui N. Densușianu despre misiunea istorică în Ungaria.	—20		130. Radics R., Die Orthodox Partikularkirche der Serben in Oesterreich-Ungarn, Budapest 1866	2.—	
d) „tom. 4, secț. II-a., Inscriptiunea bisericilor armenice în Moldova E. Melchisedek 1882	—25		131. Rugămintea episcopului V. Moga dela anul 1838 (în limba română și latină 1838 à 1 fl.)	2.—	
e) „tom. 5, secț. II-a. Despre uciderea lui Mihail Viteazul	—25		132. Rugămintea celor doi episcopi românesi I. Lemeni și V. Moga, Brașov 1842, în limba română	2.—	
f) „tom. 5, secția II-a., Despre manuscrisele lui Seuculescu	—40		133. Șaguna A., Compendiu de dreptul canonic, Sibiu 1868	2.20	
g) „tom. 5, secț. II-a., Biografia lui Grigor. Urechie de I. Sbiara	—20		134. Stănescu B., Căldarul babelor pe anul 1871, Arad	—30	
h) „tom. 7, secț. II-a., Cuvânt despre Expediția lui Sgor în contra Cumanilor	—40		135. Schmidt W., Die Geten und Daken, Kronstadt 1859/60, II. Th.	2.—	
i) „tom. 7, secț. II-a., O vizită la câteva mănăstiri și biserici antice din Bucovina E. Melchisedek	—20		136. Stefanelli, Catechetica, Sibiu 1879, legată	—50	
k) „tom. 8, secția 2-a., Biografia lui Grigorie Alexandrescu	—30		137. Schuller J., Die Römänen und ihrer Sprache, Hermannstadt 1855	2.—	
l) „tom. 8, secț. 2-a. Apulum, Alba-Iulia sau Belgrad de G. Baritiu	—30		138. Schwiker Dr. J., Die kirchliche Union in der Militärgrenze, Wien 1874	2.—	
m) „tom. 8, secț. 2-a., Schițe din viața vetropoliului Ungro-Vlachiei Filaret al II-lea 1792.	3.—		139. Schwiker Dr. J., Die serbischen Metropolen von Karlovitz und Belgrad in 1731, Wien 1881	2.—	
12. Bojinca D. T., Anticele Românilor 2 vol., Buda 1832/3	2.—		140. Schwiker Dr. J., Geschichte der Temeser Banats, B.-Pest 1872	3.—	
13. Bojinca D. T., Răspundere desurătoarea la cârtire din Halle din a. 1823, Buda 1828	1.—		141. Șoimescu, Domnul B. P. Hașdeu și Negru-Vodă, București 1885	5.—	
14. Bemerkungen über die von Bischof B. Moga unterlegte Bittschrift im J. 1837 (I. T.) Kronstadt 1890	1.—		142. Suplex libelus Valachorum 1791, Claudiopolis 1791	10.—	
15. Bartalis A. Ortus et occasus imperii Romanorum in Dacia mediterranea Posonii 1787	3.—		143. Șincai G., Cronica Românilor, 3 vol., Iași 1853	1.—	
16. Bárány A., Torontál vármegye hajdani, Budán 1845	5.—		144. Sevič M., Dositeiu Obradovics, biografie, Neusatz 1889	5.—	
17. Bárány A., Temesvármegye Emléke, N.-Becskek 1898	5.—		145. Tocilescu Gr., Dacia înainte de Romani, București 1880	—50	
18. Böhm Leon., Geschichte des Temeser Banats, Leipzig (742 pag.) 1861, 2 Bände mit einer Karte	4.—		146. „Istoria Română, București 1885	—50	
19. Balogh I., A. M. kir. Egyetemi nyomda termékeinek Czimjegyzéke, Budapest 1882	1.—		147. „Familia lui Mihail-Viteazul, București 1874	—50	
20. Bolezný, Die Donaukatharakte (Festung: Orsova, Peth, etc.) Orsova 1871	1.—		148. „Biografia lui Petru Cercel, București 1874	—50	
21. Babeș V., Causa limbilor și naționalităților în Austria, Viena 1860	1.—		149. Torma K., Dacia felosztása, Kolozsvár 1863	—50	
22. „Biserica Ortodoxă română” (jurnalul Sfintului sinod din București anul 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 și 9 à 4 fl.)	32.—		150. Temesvár sz. kir. város helyrajza, Schäffer, în limba maghiară și germană, 1882	—50	
23. „Biserica și Școala”, foaie bisericească a eparchiei Aradului pe anul 1877 și 1878 à 3 fl.	6.—		151. Triumful creștinismului de Muscelean, vol. I., București 1874	1.—	
24. Cornea B., Veterinar de casă pentru cai, vite cornute, oi, porci etc., Gherla 1877 (pag. 283)	1.50		152. Testamentul cel vechiu studiat duce la cel nou, de N. Scriban, București 1876	1.—	
25. Causa română națională la 1872, Sibiu, 1878	—50		153. Történelmi és régészeti értesítő: A délmagyarországi történelmi és régészeti muzeum társulat közlönye, dela anul 1875 până la 1892 pe 17 ani.	50.—	
26. Cipariu T., Chrestomathia sau Analete literare, Blaj 1858	3.—		(Analele societății istorice arheologice a muzeului din Timișoara despre care au raportat anii trecuți dl G. Baritiu Academie-Române din București. Pentru Românii bănațeni foarte interesante), — pe 17 ani, fiecare an 5 fl. preț org., eu le dau cu 3 fl. unul	—60	
27. Crețiu, Codicele Voronețian (critică), București 1886	—50		154. Urechia V., Elocința română, București 1867	—50	
28. Dio Casiu, „Istoria Română”, trad. de A. Demetrescu ediția Academiei-Române, București 1878	1.50		155. Umgang mit Kindern, J. Ewald, Wien 1822	2.—	
29. Dreghici M., Descrierea Bănatului de Griselin, Timișoara 1881	1.—		156. Verdienste der serbischen Nation in Ungarn, Neusatz 1791	—70	
30. „Scartă cunoscintă de Pravilă, Timișoara 1861	—50		157. Vidékünk története 1571—1658-ig Lugos, Lippa és Karansebes története, Temesvár 1875	—50	
31. „Legile bisericești, Timișoara 1860	1.—		158. Vuia I., Fragmente din istoria pedagogiei din Arad, Panciova 1887	—50	
32. Die Sprache der Zigeuner, Leipzig 1887.	1.—		159. Vulcan I., „Familia”, foaie enciclopedică și beletristică, Pesta, pe primul an 1865	2.—	
33. Drăgescu I. C., Doruri și speranțe, Turin 1871	2.30		160. Vulcan I., Columba, roman de A. Dumas, Pesta 1865	3.—	
34. „Amor și Patrie, poezii, Turin 1871	5.—		161. „Panteonul român, Pesta 1869	3.—	
35. „Noaptea Carpatine, Pesta 1867, titlul și o foaie lipsesc, din prefață însă sunt întregite manuscrisele	1.20		162. „Familia”, foaie beletristică pe 1868, Pesta	6.—	
36. Densușian N., Istoria Făgărașului, București 1885	1.—		163. „Cavalerii nopții, 5 vol., 1870/1	3.—	
37. „Note critice istorice, București 1885	1.50		164. „Novele, 3 volume, 1872/3, Pesta	5.—	
38. „Iași 1885	1.50		165. „Sclavul amorului, 3 volume, 1873/5	2.—	
39. Diaconovics Lega, Vieța Mântuitorului nostru Isus Christos, Buda 1831 (pag. 326).	2.—		166. „Ranele națiunii, 3 volume, 1876	1.—	
40. „Gramatica românească, Buda 1823 cirile	1.—		167. „Mireasă pentru mireasă, comedie în 2 acte, 1877	—50	
41. De unde nu este reîntoarcere roman. trad. Budu, Pesta 1873	1.—		168. „Dela sate, romane, Oradea-Mare 1883	—50	
42. Die Römänen der österreichischen Monarchie, 3. Heft, Wien 1850 (petițiunile Românilor din 1848)	1.30		169. „Tanda-Manda, almanach umor. pe an. I. 1865, Pesta	—50	
43. Enacean Genadie, Istoria mănăstirii Sinaia, București 1884	2.—		170. „Căldarul umoristului, an. II. 1866	—50	
44. „Patristica sau Viețile Sfinților Părinți, București 1873	1.—		171. „Căldarul „Gurei Satului”, an. IV. 1869	—50	
45. Franke H. Dr., Geschichte Traians und sein Zeitgenossens, ed. II., Leipzig 1840, (pg. 740), legat frumos	4.—		172. „an. V. 1870	—50	
46. Fiedler I., Die Union der Walachen unter Leopold der I. in Siebenbürgen, Wien 1858 (Separatabdruck)	1.50		173. Vlad A., A román nép és ügye, Lugoson 1863	—50	
47. Fiedler I., Die Union der Ruthenen, Wien 1862	1.50		174. „Cuvântări dietale, Lugoj 1865	3.—	
48. „Die Union in Slavonien und Sirmien, Wien 1867	1.50		175. Wieseman, Fabiola sau biserica catacombelor, Viena 1863, leg.	—50	
49. Fabian G., Arad vármegye leirása, Buda 1835	5.—		176. Wizean, Constantin der Grosse und die Kirche, Hannover 1876	6.—	
50. „Foaia literară” de G. Baritiu, Brașov 1838, lips. Nr. 2, 4, 9, 12 și 20	4.—		177. Popa I., „Calicul”, foaie humoristică-satirică, Sibiu, anul I. 3 fl., anii II., III., IV. și VII. fiecare an cu 2 fl.	15.—	
51. „Foaia pentru minte, inimă și literatură”, de G. Baritiu, Brașov 1838, lips. Nr. 8, 9, 17, 18 și 19	16.—		178. Baritiu, „Observatoriul” 1882 (Ipsesc Nrul 12 și 73) anul 1883, 1884 și 1885 legate în pele, laolaltă	5.—	
52. „Foaia pentru minte, inimă și literatură”, de G. Baritiu, Brașov, pe anii 1840, 1841, 1842 și 1861 (complete pe fiecare an cu 4 fl.)	3.—		179. Rotariu P., „Luminătorul” anul I.	5.—	
53. Gavra Alexandru, Monumentul Șincai Clainian, Buda 1844 8 ^o	1.50				
54. Golubiunsky, Istoria bisericii române, trad. Caracivoean, Iași 1879	8.—				
55. Griselin, Geschichte des Temesvarer Banats, Wien II. bände 1771	7.—				
56. Gesta Sancti Nicetae Episcopi et Apostoli veteris Daciae, Claudiopolis 1750					
57. Goosz C., Studien zur Geschichte und Geografie des Trajanischen Daciens, Hermannstadt 1874, (legată)	5.—				
58. Goosz C., Untersuchungen über die Innerverhältnisse des Trajanischen Daciens, Hermannstadt 1874	4.—				
59. Hohenhausen, Die Alterthümer Daciens 4 ^o , Wien 1775 (ilustrată și broșurată)	7.—				
60. Hintz I., Geschichte des Bisthums der gr. n. unirten Glaubensgenossen Siebenbürgens, Hermannstadt 1851	3.—				
61. Hetzel, Geschichte und Statistik der Volksschulwesen der kön. Freistadt Temesvár, Temesvár 1873	2.—				
62. Horga Popoviciu Nicolae, Oglindă arătată omului înțelept, scrisu-său neamului la 1801, Buda 1807. (Prima carte cunoscută dela un literat necunoscut din Teara-Crișului în Selesu din comitatul Aradului de astăzi (complete și foarte rară)	5.—				
63. Hajdeu B. P., Ioan Vodă cel cumplit (oamenii mari ai României 1572—1574) București 1865	3.—				
64. Hajdeu B. P., Elemente dacice în limba română, 2 broșuri 1876	2.—				
65. Hajdeu B. P., Slavisme în limba română, București 1876	1.—				
66. Hajdeu B. P., Trei Crai dela Răsărit, comedie în 2 acte, București 1879	1.—				
67. Hajdeu B. P., Oltenesile 4 discursuri, Craiova 1884, cuprinde (originile Craiovei)	—80				
68. Hajdeu B. P., Columna lui Traian, revistă istorică pe 1883, București, fasciculul 1, 2, 3, 4, 5 și 6 (10 lei)	2.50				
69. Jung J., Leben und Sitten der Römer in der Kaiserzeit, (2 Bände), Prag 1883	2 60				
70. Jung J. Dr., Römer und Romanen in den Donauländern, Innsbruck 1877 (Leinwandband)	2 40				
71. Jericek, Entstehen christlicher Reiche im Gebiete des Oesterreichischen Kaiserstaats, v. 500—1000, Wien 1865	2.—				
72. Jericek, Die Serbischen Privilegien, Kongressen und Synoden bis 1792, Wien 1864	2.—				
73. Jarcu D., Bibliografia cronologică română, edit. II., București 1875	2.—				
74. Klein Samuelis de Szád, Elementa lingua Daco-Romanae sive Valachicae, Vindobona 1780	5.—				
75. Király Pál, Ulpia Traiana Augusta Dacia fovárosa Várhely története, Budapest 1891	1.50				
76. Lukics, A Magyarországi Szerbek és az egyházi Unió, Budapest 1889	1.—				
77. Laurian Treb., Documente istorice despre politica și ieratică a Românilor din Ardeal, Viena 1850	2.—				
78. Laurian T., Temesșara sau scurta istorie a Bănatului Timișan, București 1848	3.—				
79. Landeskunde des Königreich Dalmatiens, Bosnien und Herzegowina, (2 Theile), Wien 1867	1.50				
80. Lepturarii române de A. Pumnul, Viena 1862/3, tomul I., II., III. à 1 fl.	3.—				
81. „Lumina”, foie bisericească a diecesei aradane pe toți 4 ani, Arad 1872, 1873, 1874 și 1875 (legată)	12.—				
82. Manguica S., Căldarul român pe 1882 și 1883 (2 vol.)	1.50				
83. Manliu, Curs de literatura română, București 1881	2.—				
84. Martirii Crucii din ambele Dacii, Petrescu, București 1862	3.—				
85. Mitologia popoarelor din vechime, T. Rosiu, 1862 Timișoara	3.—				
86. Manuductor pentru învățătorii scholasticesci sau îndreptare către cunoscintă a dirigătorilor învățătoresci, Buda 1818, pag. 228 8 ^o , (unică în felul său și bine păstrată)	5.—				
87. Murgu Euthim, Wiederlegung der Abhandlung, Beweis dass die Walachen nicht Römischer Abkunft sind, Ofen 1830, (foarte rară)	3.—				
88. Marienescu A., Balade, tomul II., Pesta 1867	—70				
89. Maior Petru, Istoria pentru începutul Românilor în Dacia, Buda 1812 (ed. I.)	3.—				
90. Maior P., Animadversiones in Recensionem Historiae de Originibus Valachorum in Dacia, Buda 1814 (în limba latină)	5.—				
91. Mihaescu S. C., Influența luminii asupra vieții (op filosofice), București 1871	1.—				
92. Márki S., Bihári Román irók, N.-Várad 1881	1.30				
93. Mezey C., Értekezés a Román irodalomból, Eger 1865	—40				
94. Munk E., Der Kurort Herkulesbad, Wien 1871	1.—				
95. Milleker F., Geschichte der kön. Freistadt Werschetz (2 B. und Karten), Budapest 1886	5.—				
96. Manert C., Res Trajani ad Danubium, Norimberg 1793, cu mapa	5.—				
97. Noul Testament de Șaguna, Sibiu 1867	1.—				
98. Nitzulescu, Istoria bisericii universale, București 1881	2.—				
99. Neofit, Vieța Sfântului Vasile-celui-nou, București 1814 4 ^o (cu cirilice)	3.—				
100. O lacrimă feribinte de Solutiu, Brașov 1877	3.—				
101. O voce serioasă la oara supremă, Budapest 1878	1.—				
102. Olinescu D., Tesaurul dela Petroasa, Gherla 1880	—20				
103. Oltványi, A csanadi püspök megye rövid története, Szeged 1867	1.20				
104. Odobescu I. A., Bibliografia Daciei, București 1872	1.—				
105. „Moșii și Curcanii, conferență, București 1878	1.—				
106. Ortus et progressus Variarum in Dacia gentium ac religionum, Andrei Ilia, Claudiopolis 1730	5.—				
107. Pumnul A., Privire peste moșile monastiresci din Bucovina, Cernăuți 1865	1.50				
108. Pravila bisericească de Govora, ed. II., București 1884	1.50				
109. Popiul Iustin, Poezia și Prosa, Oradea-mare 1870	1.50				
110. „Preparațiunea trupurilor morților, Gherla 1877	1.—				
111. „Amvonul”, foaie bisericească de predici, tom. I., Oradea-mare 1868	3.—				
112. Pop Gr., Conspic asupra literaturii române, tomul I. 1875, tomul II. 1876, (pag. 561)	3.—				
113. Pușcariu I., Considerațiuni asupra timpului și spațiului (op filosofice), Budapest 1877	—50				
114. Pușcariu I. v., Disertațiune despre împărțirea politică a Ardealului, Sibiu 1864	3.—				
115. Pușcariu Ilarion, Documente pentru limbă și istorie, tomul I., Sibiu 1889	2.—				
116. Pop G., Geografia Bănatului, Lugoj 1864.					

Adaus important pentru completări:

Afară de aceste mai am numere singurătate de foi și anume: „Albina”, „Biserica și Școala”, „Calicul”, „Gazeta poporului”, „Luminătorul”, „Observatoriul”, „Lumina” Arad, „Concordia”, „Federațiunea”, „Revista teologică” (Iași), „Preotul Român”, „Transilvania” Sibiu, „Patria” Buda-
pesta, „Gazeta Transilvaniei”, „Foaia pentru minte și literatură”, Baritiu, Brașov 1841, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1852, 1854, 1859, 1860, 1861, 1863. „Familia”, Buda-
pesta și Oradea-Mare, pe mai mulți ani.
180. „Poporul Suveran”, redact. D. Bolintineanu, 1848, București, Nrii 1, 2, 5 și 7, fiecare număr cu 50 cr.
181. „Expatriatul”, red. C. Boliac, Brașov, Nrii 1, 2, 7, 10, 11, 12, fiecare număr cu 50 cr.